

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Monstrum sub Polycriti forma vaticinans.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

riuntur. Putanturque hæc ingens parentum infamia, tristitia amicorum, propinquorum verecundia, naturæ dedecus esse. *Regula est humana natura, ut omnis homo nascatur duos oculos habens, & quinos digitos,* ait S. Chryostomus (in Matth. 23. hom. 45.) aliquando tamen ut manifestentur opera Dei, nascitur homo aut sex digitos habens, aut oculos omninò non habens. Inter quæ opera est diuinæ vindictæ vel præsentis, vel impendentis significatio. Siquidem plerumque monstra aliquid monstrant, & portenta futurum aliquod malum vel bonum portendunt, (ipso Cicerone dicente: *Prædictiones & præsentiones rerum futurarum, quid aliud declarant, nisi hominibus ea, quæ futura sunt, portendi, prædici, ex quo illa, ostenta, monstra, portenta, prodigia dicuntur?*) quando vel ipsi parentes in monstruosa prole, vel alij per alia prodigia instruuntur, vel plectuntur. Imò penam sæpe monstra & significant secuturam, & post se, aut secum ipsa non rarò trahunt. Sicut enim benignus Mundi Gubernator, per somnia, per oracula, per Prophetas; ita & per monstra aliaq; prodigia dat meruentibus se significationem, ut fugiant à facie arcus. Quin & improbos, & totas gentes præmonet de futura clade. Sic aiunt, tempore regis Xerxis, vulpem ex equa creatam, dissolutionem regni eius portendisse; tempore Alexandri, ex muliere monstrum natum, quod superiores corporis partes hominis, sed mortuas habuerit; inferiores diuersarum bestiarum, sed viuentes, significans repentinum regis interitum. Superuixerant enim deteriora melioribus. Et hæc quidem apud Ethnicos contigerunt, apud quos itidem neque reges; neque regna, sine diuino nutu, sunt punita. Ne pœna autem inexpectata esset, haud rarò eos monstra præmonuerunt. Quid quòd ipse malus dæmon, ut est grauium malorum author, ita nōnuquam etiam cogitur esse eorundem vaticinator?

Cic. lib. 2. de nat.

Psal. 59. 6.

Vide plura exempla, apud Plin. lib. 7. cap. 3.

Mirabile est, quod Strozius Cicogna refert de Spiritu incubo, qui Polycriti formâ, Etolorum Princeps creatus esse, & inuenculam Locrensem uxorem duxisse, legitur, cum qua, tribus ex ætate maritali consuetudine noctibus, subito disparuit, gravidamq; uxorem reliquit, qua postea Hermaphroditum monstruosum valde par-

II. Stroz. Cicogna in theatr. vniuers. nat. part. 1. l. 3. c. 1. & ex eo Hen-

Y Y Y

1111

ric. Kornman. nus de mirac. mortuor. p 4. cap. 13.

tum edidis. Mulieris parentes attoniti monstrum in forum detulerunt, ubi convocato senatu, vocatisq; aruspibus, deliberatum fuit, quid monstro illo faciendum esset. Consuluerunt alij, ut partus flamma aboleretur; alij, ut mater cum partu Aetolorum finibus exigeretur. Heic Polycritus nigro vestitu amictus repente apparuit, & precibus primum, deinde minis filium reposcit. Recusantibus Aetolis, in medium profiliuit, & infantem apprehensum totum deglutinit, capite excepto, statimq; disparuit, Aetolis ingenti stupore percussis, & de legatis ad oraculum Delphicum mittendis consulentibus. Infantis caput in medio foro iacens loqui coepit, & graui oratione magnam cadem praedixit, qua non multo post secuta est, praelio, inter Aetolos & Acharnanenses, commisso. Habes hic praesagium & supplicium. Erat enim digna parentibus proles, multans pariter, & vaticinans, sed non sine daemone monstri parente, Dei licitore, & mali nunciatore.

III.
Valer. Max.
lib. 1. c. 6. n. 6.

Sunt &, apud Valerium Maximum huius praemonitionis exempla. Nam loquens de C. Hostilij Mancini vesania, perseverantia scribit, ei consuli in Hispaniam ituro haec prodigia accidisse. Cum ab Herculis portu, quò pedibus pervenerat, naucem conscenderet, talis vox sine ullo auctore ad aures eius pervenit, Mancine mane. Qua territus, cum itinere conuerso Genuam perisset, & ibi scapham esset ingressus, anguis eximia magnitudinis visus è conspectu abiit. Haec & insuper aliquid de pullis fugitiuis, concludit tali epiphonemate: Ergo numerum prodigiorum numero calamitatum aquavit, infelici pugna, turpi federe, deditione funesta. Et postea, paulo infra: Non finit nos M. Crassus, inter grauisimas nostri imperij iacturas numerandus, hoc loco, de se silentium agere: plurimis & evidentissimis, ante tantam ruinam, monstrorum pulsatus ictibus. Vbi autem ea commemoravit, ita pergit: Magna haec prodigia: sed & illa clades aliquanto maiores: tot pulcherrimarum legionum interitus, tam multa signa hostilibus intercepta manibus, tantum Romanae militiae decus barbararum obtritum equitatu, optime indolis filij cruore paterni respersi oculi, corporumq; imperatoris inter promiscuas cadauerum strues, animum ferarumq; laniatibus obiectum. Vellem equidem placidius, sed quod relatu verum est. Sic dii sprete excandescunt: sic humana consilia ca-